

nimere kreditrisikoen for statskassen ved forbrugsregistrering og endeligt at sikre korrekt afregning af afgift både af hensyn til borgere og statskassen.

Ved at sætte krav til energiforbruget og godtgørelsens andel af bruttoafgiftstilsvaret i de virksomheder, der kan registreres, sikres det, at det er de meget energiforbrugende virksomheder, der får mulighed for at blive forbrugsregistrerede, dvs. virksomheder med tung proces. De pågældende grænser for energiforbrug er fastsat på baggrund af det energiforbrug, der giver mulighed for månedsafregning i forhold til energileverandøren. Grænserne varierer noget mellem de forskellige energileverandører, men er i forslaget fastsat som et skønsmæssigt gennemsnit mellem de forskellige leverandører.

I opgørelsen af energiforbruget skal medregnes den samlede afgiftspligtige mængde energi, der leveres til den pågældende afregningsmåler fra en registreret virksomhed. I eksempelvis en gasforbrugende gartnerivirksomhed med stuehus til beboelse tilknyttet gartneriet, medregnes den samlede mængde gas, der leveres til den pågældende virksomhed, herunder også den gas der benyttes i stuehuset til rumvarme. De opstillede krav begrænser antallet af virksomheder, som ToldSkat skal registrere, vejlede og kontrollere efter den pågældende afgiftslov. Samtidig skal virksomheder, der ønsker forbrugsregistrering, med rimelighed kunne godtgøre, at virksomheden med stor sandsynlighed opfylder kravene til forbrugsregistrering i en vis periode. Derfor er det et krav, at virksomheden enten i 12 måneder forud har opfyldt kravene til forbrugsregistrering eller kan sandsynliggøre at kravene kan opfyldes i de næste 12 måneder. Dette krav skyldes hensynet til at begrænse den meradministration for ToldSkat, der ellers vil være forbundet med at registrere og afmelde virksomheder, der ligger lige på grænsen til at opfylde kravene til forbrugsregistrering.

Forslaget vil dog medføre en beskeden meradministration for ToldSkat, idet antallet af virksomheder, der skal registreres, stiger. Med en vis usikkerhed skønnes det, at ca. 200 – 300 virksomheder vil benytte muligheden for at blive forbrugsregistrerede for el, gas eller varme.

Der er en vis kreditrisiko for statskassen forbundet med at forbrugsregistrere virksomheder. De virksomheder, der normalt skal registreres, er producenter eller transportører. Disse virksomheder er ofte af en vis størrelse og soliditet. Blandt de, der kan forbrugsregistreres, er flere mindre virksomheder, som nogle gange vil være mindre solidt økonomisk funderet.

Derfor stilles der krav om, at virksomheden ikke må være i restance for skatter og afgifter, når den ansøger

om at blive forbrugsregistreret. Såfremt den forbrugsregistrerede virksomhed ikke afregner skatter og afgifter rettidigt og korrekt, har told- og skattemyndighederne mulighed for at inddrage forbrugsregistreringen. For at undgå at virksomheder »hopper« ind og ud af ordningen, kan fornyet forbrugsregistrering først ske tidligst 12 måneder efter, at told- og skattemyndighederne har inddraget registreringen. Det forventes, at told- og skattemyndighederne administrerer disse regler med en vis conduite, således at rene tilfældigheder f.eks. bogholderens sygdom, ikke fører til inddragelse af forbrugsregistrering. Det er imidlertid vigtigt, at reglerne sikrer, at de virksomheder, der er forbrugsregistrerede, er gode betalere, da skattemyndighederne ikke som energileverandørerne har mulighed for at sikre sig imod kreditrisiko ved at forlange forudbetaling, korte afregningsperioder m.v. eller i sidste ende afbryde energileverancen. At give gode betalere mulighed for forbrugsregistrering er i overensstemmelse med regeringens »noget for noget« princip.

For leverandører af el, gas og varme vil forslaget betyde en begrænset meradministration, idet energileverandørerne nu skal levere energi uden afgift til nogle kunder og med afgift til andre kunder. Samtidig har energileverandørerne i dag en vis likviditetsfordel fra afgiften er indbetalt af kunden til den afregnes til ToldSkat. Denne likviditetsfordel for energileverandøren forsvinder for den andel af kunderne, der er forbrugsregistreres.

Den hidtidige praksis vedr. aflæsning af målere opretholdes. I henhold til elforsyningsloven og gasforsyningsloven er det de virksomheder, som varetager transporten af elektricitet og naturgas, der er ansvarlige for måling af aftag i henholdsvis elektricitetsnettet og gasnettet, hvilket også er lagt til grund i henholdsvis el- og gasafgiftsloven. De foreslåede ændringer vedrørende forbrugsregistrering af virksomheder ændrer ikke herved.

En forbrugsregistreret virksomhed vil fortsat være ansvarlig for virksomhedens opgørelse af elektricitets-, gas- og varmeforbrug til henholdsvis almindelige procesformål, tung proces og/eller rumvarmeformål.

Nettoafregning for virksomheder ved et energiforbrug på over 75.000 m³ gas, 100.000 kWh elektricitet eller 4.000 GJ varme, skal notificeres efter EU's statsstøtteregler.

Nærmere om nettoafregning af varme

Nettoafregning af varme udgør et særskilt problem. De nuværende afgiftsregler har som mål at fastsætte